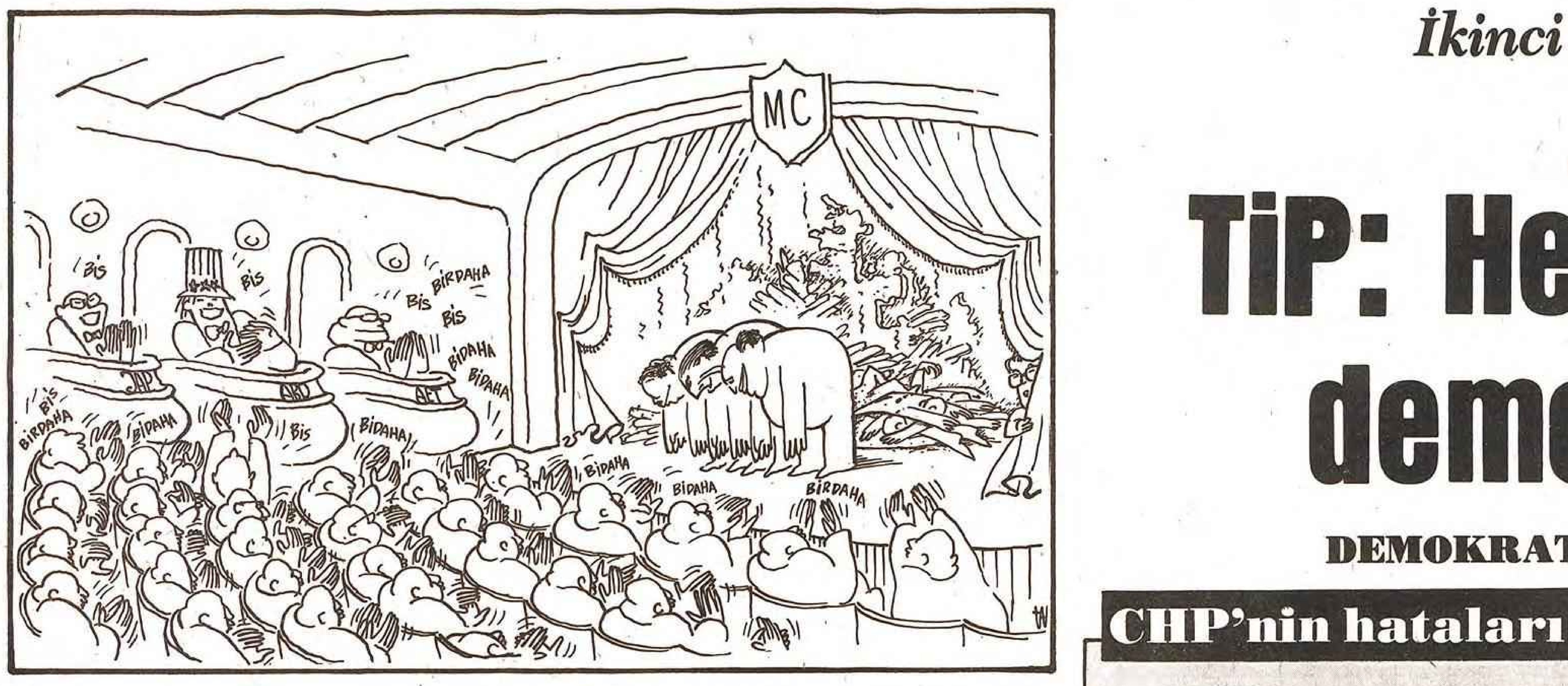
BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

15 günlük gazete Sayı: 9 5 Ağustos 1977 150 kuruş

Durmuş Yalçın ve onun gibiler GÖREV'i engelleyemez

Geçtiğimiz günlerde Ankara'nın en işlek meydanı Kızılay'da Görev satan yüzü aşkın Türkiye İşçi Partisi üyesinden 14'ü kanunsuz biçimde göz altına alındılar. Ankara'nın MC'ci valisi Durmuş Yalçın'ın bu şehirde yürüttüğü anti-demokratik uygulamalar, dernek kapatmalar, kanun dışı gözaltına almalar artık herkesin sabrını taşırdı. Türkiye İşçi Partili avukatlar, göz altına alınanları polisin elinden aldılar. Bu uygulamanın ertesi günü, gene Ankara'nın işlek meydanlarından biri olan Ulus'da Türkiye İşçi Partililer bir buçuk saatlik bir süre içinde 870 tane Görev gazetesi sattılar. İşçiler, emekçiler kendi gazeteleri Görev'e sahip çıktılar. Görev satın alanlardan bazıları, Türkiye İşçi Partisi'ne bağış da yaptılar. Bütün bunlar Durmuş Yalçın ve onun gibilerine verilen en anlamlı cevaptır...

İkinci MC Programı büyük sermayeye yeni vurgun olanakları sağlıyor

TİP: Hedef anti-faşist demokrasi cephesi

DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER, BUNLARI KULLANACAK OLANLARCA KORUNUP GELİŞTİRİLİR

AP, MHP ve MSP'nin oluşturduğu 2 inci MC Hükümetinin programını inceleyen Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu, hükümet programının büyük sermayeye ve büyük toprak sahiplerine yeni vurgun, soygun imkanları sağladığını, ülke ekonomisinin içine düştüğü bunalımın yükünü işçi ve emekçi sınıfların sırtına yıkmayı öngördüğünü ve bu programda işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin taleplerine kesin bir set çekildiğini belirtmiştir.

29.7.1977 günü basına yapılan açıklamada 2 inci MC Hükümetinin programının ayrıca işçi ve emekçileri bölmeyi ve demogojiyle yanıltmayı amaçladığı vurgulanmıştır. Hükümet programında işçi sınıfı dışındaki emekçi kitleleri, orta tabakaları düzenle uzlaştırmak ve böylece baskı rejiminin toplumsal bir tabana kavuşturulmasını sağlamak amacının da söz konusu olduğu belirtilen açıklamada, "Bü-

(Devamı Sayfa 4'de)

CHP'nin hataları

- 1973 seçimlerinden sonra özellikle 1975 yılı başlarından itibaren sermayeye güvence verici yöndeki gelişen tutum ve politikalar,
- Parti program ve tüzüğünün bu yönde yeniden düzenlenmesi.
- Parti içinde demokratik kural ve işlerliklerin, merkez yönetimi elince körlenmesi,
- Türkiye İşçi Partisi'nin, bağımsızlık ve demokrasinin korunması, geliştirilmesi yönünde ortak bir platformda güç ve işbirliği çağrısının gerekçesiz olarak reddi.
- Büyük sermayenin erken seçim çağrısına sürükleniş.
- Seçime MC ile gidilmesine boyun eğiş
- Seçim sonuçları üzerine içine düşülen karamsarlık.
- Hükümet oluşturma çalışmaları sırasında ilkeli ve tutarlı bir arayış yerine AP ve MSP içinden çıkacak "vicdani" seslere bağlanış.
- Hükümet programının temelde MC programından farklı olarak düzenlenmemesi.
- MC'ye karşı mücadeleyi MC partilerinin slogan ve propagandalarına sahip çıkarak sürdürmeğe çalışmanın çelişki ve yanlışları.

Yeni MC'nin ilk icraatı: CİNAYETLER

BİRİNCİ MC DÖNEMİNDE 314 KİŞİ SİYASİ CİNAYETLERLE ÖLDÜRÜLMÜŞ, 2438 KİŞİ YARALANMIŞ VE DÖRTBİNİ AŞKIN BOMBALAMA OLAYI OLMUŞTU.

İKİNCİ MC'NİN KURULUŞ HAZIRLIKLARI BAŞLIYALIBERİ, 26 KİŞİ ÖLDÜ, 82 KİŞİ YARALANDI, BOMBALI SİLAHLI SALDIRILARIN SAYISI 87'Yİ BULDU

2.5 yıl başta kalan 1. MC Hükümeti döneminde, 314 kişi siyasi nedenli çatışma ve saldırılar sonucu öldürülmüştü. Yine aynı dönemde 2438 kişi yaralanmış ve dörtbini aşkın bombalama olayı olmuştur.

İşçiler, emekçiler, ilerici gençlere yönelik faşist saldırılar, kendilerini "devlet kuvvetlerine yardımcı" ilan eden MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist komandolar tarafından pervasızca yürütülmüştü. Buna paralel olarak, çeşitli kışkırtmalarla işçi sınıfına ters düşen, sözde solcu akımlar kışkırtılmış, yer yer "sol içi çatışmalar" maskesi altında kıyımlar yapılmıştı.

Birinci MC döneminde pervasızca sürdürülen bu cinayetlerin yanı sıra, işçi sınıfı ve emekçi halkın ekonomik-siyasi mücadelesi de yasaklamalar, kovuşturmalar, mahkeme ve polis baskısı ile engellenmeye çalışılmıştı.

Şimdi İkinci MC kuruldu. Kuranlar aynı halk düşmanı, emek düşmanı burjuva partileri. İkinci MC'nin kuruluş hazırlıklarının başladığı son bir aydır, cinayetler, bombalı saldırılar aldı yürüdü.

Yalnızca Temmuz ayında 26 kişi öldü, 82 kişi yaralandı. Bombalı, silahlı saldırılar 87'yi buldu.

İkinci MC'yle beraber, faşistlerin yalanları da hızlandı. Milliyetçi Hareket Partisi, bir anda barış havarisi kesildi. Saldırıların, cinayetlerin ardındaki baş sorumlu olduğu defalarca belgelenmiş olan bu örgüt, kendisini insancıl, barışsever göstermek için olmadık numaralar yapmaya başladı. CHP'lilere çiçek vermeler, el altından uzlaşma çağrıları, koalisyon söylentileri aldı yürüdü.

Gerçekler ortada. Katiller ve koruyucuları ne kadar gizlenseler, kamuoyundan kaçamıyorlar.

Bu cinayetlerin, bu baskıların hesabı, işçi sınıfı ve emekçi halkın gerçek temsilcileri Parlamento'da yer aldığında birer birer sorulacak.

BAŞYAZI

Yeni yanılgılara yer yok

Kuruldu kuruluyor, aldı alıyor derken haftanın başında Demirel Başkanlığında ikinci Milliyetçi Cephe Hükümeti (MC) hem de on oy farkla güvenoyu aldı. Böylece, kitlelerin dışında bir takım iç ve dış etkin çevre ve güçlere ve kişisel sürtüşmelere bel bağlıyarak iskambilden şato kuranların ümitlerinin kofluğu da bir kez daha ortaya çıktı. Onlar isterse yeniden sahte umut olanakları arayadursun ve bununla oyalanmaya devam etsinler, seçim öncesi ve seçimden bu yana olmayacak dualara amin dedirttiler, geniş halk yığınları bugün, ümitleri birer birer kırılmış olmanın ezikliği ve burukluğu içinde. Olaylar tabii gidişine bırakılarak MC'nin iktidarda daha iyi yerleşmesine olanak verilir veya daha da kötüsü, gerçekleşmesi mümkün olmayacak yeni yeni sahte umutlar piyasaya sürülüp kamuoyuna benimsetilmeye kalkışılırsa, bu ezikliк ve burukluğun, sonunda karamsarlığa dönüşmesi kaçınılmazdır. Oysa MC'nin iktidarda yeniden boy gösterişiyle herşey bitmiş değildir; Tersine mücadele asıl şimdi bütün olanaklarla sürdürülmek durumundadır. Ama kof umutlar ve hayaller peşinde nefes ve mürekkep tüketerek değil, birleşip örgütlenerek örgütlü bir güç halinde MC'nin karşısına dikilerek. Bunu yapabildiğimiz ölçüde, çok kullanılan deyimle parlamento aritmetiği yani milletvekillerinin partilere dağılış sayısı bugün ne olursa olsun başarı bizim olacaktır.

Şimdi işçi sınıfımızın ekonomik örgütlerinden birçoğu ile meslek örgütleri ve demokratik kuruluşlar bu mücadeleye hazır olduklarını ilan ediyorlar ve çağrı üstüne çağrı tazeliyorlar. Bu iyi bir başlangıç, ama yetmiyor; hemen arkasından hedeflerimizi ve yolumuzu olabildiğince somut olarak saptamak gerekiyor. Oysa, örneğin iki büyük sendikal örgütten Türk-İş'in başkanı "genel grev" gibi, gerçekleştiği takdirde önceden düşünülmeyen veya hiç değilse gerçekleştirecek olan yığınların önceden saptamadığı çeşitli sonuçlar doğurabilecek, işçi sınıfının çok önemli bir silahını MC'ye karşı kullanmak istediğini ilan etti. Ama neyi sağlamak için? AP ile CHP'nin kuracağı bir hükümeti, yani ülkemizdeki parababalarının çoğunun da arzusu olan bir koalisyonu sağlamak için. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada Türk-İş başkanı, DİSK'in bu yolda birlikte hareket önerisi ile beraber konuyu görüşmek üzere Yönetim Kurulunu toplantıya çağırmış bulunuyordu. Türk-İş başkanının genel grev önerisi, ne kadar ciddidir, olasılığı ne kadardır, bilemeyiz. Şimdiye kadar ki tutum ve davranışları bu konuda en azından kuşkulu olmayı gerektirmektedir. Ancak gerçekleştiği düşünülse dahi bu, yani AP ve CHP koalisyonu dağın fare doğurmasından başka ne olacaktır; anti-faşist eylem birliği ile sonunda buna mı varılacaktır, buna mı varılmalıdır? Herhalde, sonuçta, ilk MC'nin baş sorumlusu, giderek daha sağa kayan, faşist MHP ile arasından su sızmayan bir Adalet Partisi'ni ve tabii Demirel'i yeniden iktidar ortağı yapacak bir anti-faşist mücadeleden söz edilemez; kitlelerle alay edilmedikçe söz edilemez.

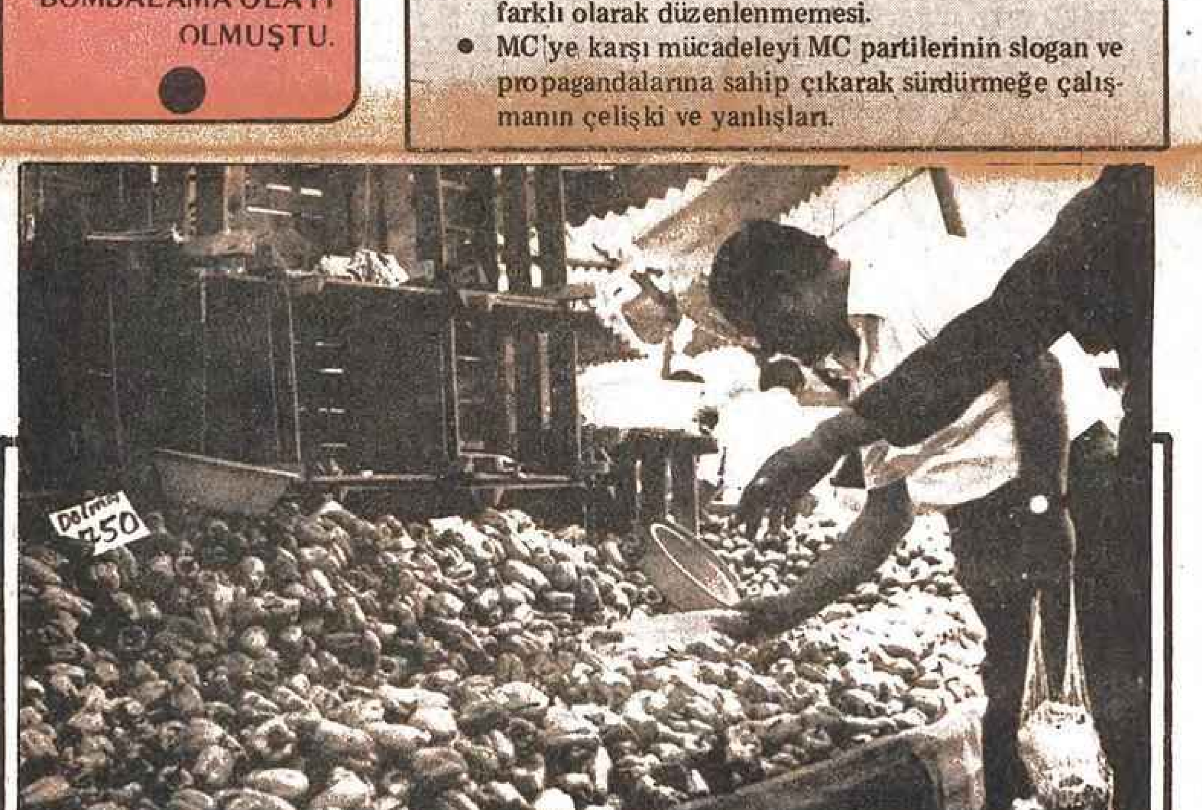
(Devamı Sayfa 4'de)

Nihat SARGIN

İkinci MC ile birlikte grev ertelemeleri de başladı

Maden-İş (DİSK) sendikasının Ereğli Demir Çelik fabrikasında aldığı grev kararı Bakanlar Kurulu tarafından "milli güvenlik" gerekçesiyle 30 gün ertelendi.

Öte yandan Bursa'daki TOFAŞ Fabrikalarından 360 işçinin çıkartıldığı öğrenildi. TOFAŞ işvereninin on gün önce başlattığı işçi çıkartma eyleminin devam edeceği ileri sürülüyor.

Fiyatlar başdöndürücü bir hızla yükseliyor

Yiğit GÜNEL

TÜRKİYE'NİN NERESİNE GİDERSENİZ GİDİN, HERŞEY ATEŞ PAHASI. İKİNCİSİ BAŞIMIZA YENİ SARILAN MC'NİN BİRİNCİSİ SIRASINDA FİYATLAR YÜZDE 130 ORANINDA ARTMIŞ DURUMDA.

İstanbul'un semtlerinde şöyle bir bir sebze meyva almaya kalkarsanız her yerde fiyatların birbirinden büyük farklar gösterdiğini görürsünüz. Etiler'de 7 lira olan domates, Nişantaşı'nda 12, Eminönü'nde 7.5, Kadıköy'de 5 ve Zeytinburnu'nda 6 liraya satılmakta. Bu aslında sadece İstanbul için böyle değil. Ankara'da da böyle, Adana'da da, Kayseri'de de. Hem şehirden şehire, hem de semtten semte büyük değişiklikler göstermekte fiyatlar. Ama kimsenin şöyle bir keyifle "şu malı ucuza alabildim" dediği yok...

Türkiye'nin neresine giderseniz gidin, herşey ateş pahası. İkincisi başımıza yeni sarılan MC'nin birincisi sırasında fiyatlar yüzde 130 oranında artmış durumda. 100 liraya alınan bir malın fiyatı 230 lira oluvermiş 2 yıl 7 aylık dönem içinde. Hele meseleye temel gıda maddeleri açısından bakarsak, yani boğazımızdan geçenler açısından, daha da korkunç bir tablo ile karşılaşırız. Ankara'da fiyatlar yüzde 166, Adana'da yüzde 138, Antalya'da yüzde 182 oranında artış göstermiş. İnsan bunu bilerek yeni MC geldi ama yeniden pahalanmadan şöyle birkaç yıllık domates alayım diyemez ki. Parası yetse domates dayanmaz. Bugün 6 liraya olan domatesin gelecek yıl 8-9 liraya olacağını bilmek için kahin olmaya hacet yok. Ama ne yapılabilir?

Aslında uzun anlatmayı bırakıp dümenin nerede döndüğüne bakalım. Bu domates satışında kim ne kazanıyor, bunu saptayalım önce. Domates burada sadece bir örnek. Bu patlıcan da olabilir, şeftali de, başka her-

(Devamı Sayfa 4'de)

MC DÖNEMİNDE FİYATLAR NE KADAR ARTTI?

Şehirler	Artış Oranı(%)
ANKARA	166
İSTANBUL	121
ADANA	138
ANTALYA	182
TÜRKİYE	130

CHP muhalefetini emekçi kitlelerin demokratik istemlerine dayandırmıyor

İkinci MC Meclisten güvenoyu aldı. 26,5 aylık kanlı ve karanlık dönemin temsilcisi birinci MC iktidarının uzantısından başka bir şey olmayan ikinci MC, CHP'nin meclisteki 214 sandalyelik varlığına tökezlemeden kuruldu. CHP'nin hiçbir etkili engeline takılmadan da güvenoyu alabildi.

Cepheci partiler düne oranla daha da sağ mevzilerde faşist tırmanış hazırlıkları yaparlarken, CHP'nin büyük sermaye oyunlarının ardında sürüklenişi hızlandı.

CHP'nin tutarlı bir demokrasi mücadelesinin konumundan daha da sağa doğru sürüklenişi seçimlerden çok önce başlamıştı. Görülüyor ki, bu sürükleniş devam etmekte hatta ciddi boyutlara varmaktadır.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin güncel ve uzun vadeli hedeflerinde işçi sınıfı partisinin ortak bir platformda önerdiği güç ve işbirliği çağrısına dirsek gösteren CHP, seçim döneminde ve de ve sonrasında gözle görülür biçimde büyük sermaye politikalarıyla dirsek teması sağladı.

CHP'nin bir "erken seçim" oyununa düşmesi bu yüzdendir.

CHP'nin adeta bir şok uygulamasıyla emekçi halka "umut" gibi gösterilmesi bu yüzdendir.

CHP'nin 5 Haziran seçimleri sonrasında da gözlenen yanlış politikaları bu yüzdendir.

Ekonomik temeli itibariyle ikinci MC hükümeti programından farklı olma-

(Devamı Sayfa 4'de)

22 Temmuz sabahı Paktaş işçileri Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde

Adana'da grevler ve direnişler yoğunlaştı

20 BİN TEKSTİL İŞÇİSİ DİSK'İ KABUL ETTİRMEK İÇİN SAVAŞIYOR, TEMSA'DA GREV, ADANA ÇİMENTO FABRİKASINDA DİRENİŞ VAR.

GÖREV ADANA BÜROSU

Adana'da kurulu Güney Sanayi, Bossa, Paktaş, Özbucak ve Akdeniz işyerlerinde çalışan 20 bin işçiyi kapsayan yetki uyuşmazlığı dönemi Çukurova'da sendikalararası mücadeleyi alabildiğince arttırmıştır. DİSK'e bağlı Tekstil ve Türk-İş'e bağlı Teksif ve bir kaç sarı sendika arasındaki mücadele Adana'nın en güncel olaylarından.

Sabancı Holding'e bağlı Termo Teknik Mekanik Sanayii (TEMSA)nde, 280 işçinin grevi, patron baskısına ve sarı sendika aldatmacalarına rağmen sürmekte...

900 işçinin çalıştığı Adana çimento fabrikasında paketleme bölümünden 8 işçinin haksız olarak işten çıkartılması üzerine işçiler direnişe geçti. Üzerlerine polis, jandarma sürüldü.

Adana'da kurulu Altınova (Altınova Ziraat Aletleri Limited Şirketi'nde) çalışan işçiler üzerinde sendikal nedenlerden ötürü patron baskısı artmakta. Geçtiğimiz günlerde, sendikal örgütlenme nedeniyle, bu işyerlerinden 120 işçi atıldı.

AYRINTILI HABER 2. SAYFADA

ÇARK

Saflar belli olmuştur elbette

Süleyman Demirel'in sık sık kullandığı bir söz vardır:

- Saflar belli olmuştur!..

Şöyle zaman "ülkenin bütünlüğü" üzerinde mangalda kül komayan sermaye kafasının, bu noktada yalan, şaşırtmaca bohçası patlamaktadır.

Hem "bütünlük" diyeceksiniz hem de işçiyi işçiye, memuru memura, bir adım daha işçiyi memura düşürmeğe çalışacaksınız.

Hem "bütünlük diye şişineceksiniz hem de doğuda, güneydoğuda en azgın, en vahşi yol ve yöntemlerle ırkçı, şoven milliyetçi, ayrımcı politikaları uygulayacaksınız. Vicdani kanaat ve düşüncelerinden ötürü halkı birbirine düşürmeğe, çabalayacak, sonra da yangına körük sıkacaksınız.

Emekçiler birbirine düşsün ki, bu soygun, sömürü düzeni sürsün gitsin. Emekçiler birbirine düşsün ki, patronlar, ağalar emekçinin sırtından keh keh gerinsin...

İşçi sınıfının ve politik örgütünün öncülüğünde bilinçli örgütlenme durdurulamayınca ve her yeni gün yeni kazanımlar edindikçe "çat" diye patlamaktadır sermaye yalanı.

Ve

- Saflar belli olmuştur!..

Elbette.

Sen cephe kuracaksın, 26,5 ay kan dökeceksin, doymayacaksın cepheyi sürdüreceksin..

İşçi sınıfı, yoksul küçük köylüler, ezilen, sömürülen tüm emekçiler, yurtseverler "düğünle gelen bayram" diyecekler...Milliyetçi Cephe elbette bu saflaşmanın bir kanadıdır, sermaye sınıfının en gerici ittifakının azgınlığı olarak...

Saflaşmanın karşıt kanadı da, işçi sınıfının ve müttefiki tüm emekçi kitlelerin birliğidir, demokrasinin güvencesi olarak.

Büyük sermaye işte bu kanadı sarsak, sallantılı tutmak için elinden geleni ardına koymamaktadır. CHP'nin sağa çekiştirilmesi ve bu yolda yaratılan gedikler bu yüzdendir.

CHP'yi AP'nin yanına getirme çabaları... Bırakın AP'nin yanını, MHP'nin yanına ısınma turu yaptırmaları... Barış çağrıları vs...

Demokratik güçler 5 Haziran'dan bu yana kalıcı deneyler,pratik kazanımlar elde etmişlerdir. İşçi sınıfının örgütlü mücadelesine omuz vermeksizin, onun içinde yer alıp erimeksizin emperyalizmi, faşizmi geriletmenin mümkün olmadığını yakıcı bir şekilde kavramışlardır.

Saflar belli olmuştur elbette...

Varlık ÖZMENEK

Maden-İş Bursa'da 6 işyeri için sözleşme çağrısı yaptı

Türkiye Maden-İş Sendikası 13. Bölge temsilciliğinden yapılan bir açıklamaya göre Maden-İş Sendikası Renault, Karsan, SKT, Burçelik ve Mako işyerleri için Madeni Eşya Sanayicileri Sendikasını (MESS'i) toplu sözleşme görüşmelerine çağırdı. Toplam 4 bin 500 işçi adına yapılan çağrıya MESS' in grup sözleşmesi yapma konusunda israr ederek karşı çıkması halinde greve gidileceği belirtildi.

MESS yetkilileri 6 işyeri için yetkili kurulları tarafından alınan karar gereğince grup sözleşmesi yapabileceklerini, yani 6 işyeri için aynı anda sözleşme yapmak istediklerini ve bu konudaki kararlarının hiçbir biçimde değişmeyeceğini açıkladılar.

Maden-İş Bölge Temsilciliği ise DİSK Yürütme Kurulunun kararı gereğince grup sözleşmesine yanaşmalarının olanaksız olduğunu işverene bildirdi ve MESS'in bu tutumunda direnmesi halinde 6 işyerinde grevin kaçınılmaz olacağını belirtti.

MESS sendikalar karşısında daha güçlü bir duruma geçebilmek ve ücret artışlarını denetim altında tutabilmek amacıyla grup sözleşmesini istiyor. MESS'in grup sözleşmesi istemesinin bir diğer nedeni de madeni eşya işkolundaki küçük işletmelerin tasfiye edilmesi ve tekelleşmenin sağlanması. MESS'in tüm işverenler adına oldukça ortak hükümler içeren bir tür grup sözleşmesi istemine karşılık Maden-İş ise Türkiye'de işyeri büyüklüklerinin çeşitliliği nedeniyle gerçek bir grup sözleşmesi yapılamayacağını ancak 24 ayı aşmamak ve işyeri düzeyindeki ayrılıkları da sözleşmeler içinde gözetmek koşuluyla yürürlükteki sözleşmeleri birleştirmek yolunun tutulabileceğini ileri sürüyor.

MESS NEDİR

MESS, Türkiye Madeni Eşya Sanayicileri Sendikasının kısaltılmış adıdır. İşveren sendikaları içinde işçi haklarının kısıtlanması için ilk bayrak açan kuruluştur. MESS'in Genel Başkanı Şükrü Er işçi düşmanı olarak tanınmaktadır. Yönetim Kurulunda başta Koç kuruluşları olmak üzere Türkiye'nin belli başlı büyük firmalarının sahip ya da temsilcileri bulunmaktadır.

MESS'in bütün isteği işçi sendikaları karşısında işverenleri temsil etmek, grup sözleşmeleri yapılmasını ve işçi haklarının dondurulmasını sağlamaktır. Bu tutumu nedeniyle Maden-İş Sendikası MESS'e bağlı işyerlerinde greve gitmiştir.

Bütün Türkiye'de 46 bin işçi grevde

Grevdeki işyerleri ve işçi sayısı

İŞKOLU	GREVDEKİ İŞYERİ SAYISI	İŞÇİ SAYISI
Madencilik	3	780
Petrol ve Kimya	5	449
Gıda	4	125
Dokuma	10	7.527
Agaç İşleme	3	179
Basın Yayın	2	62
Lastik	1	1.130
Çimento/Toprak	4	591
Metal	38	34.040
Yapıcılık	1	120
Büro	1	7
Turizm-Eglence	5	547
Genel İşler	3	685
Toplam.........	80	46.242

Temmuz ayı sonunda,çeşitli işkollarından 80 işletmede uygulanan grevlerdeki toplam işçi sayısı 46.242'ye ulaşmıştır. Bu grevler içinden 100 günü dolduranlar 30 tanedir. Bir yılı aşan grevler ise 9'u bulmaktadır.

Ekonomik bunalımın iyice arttığı, fiyatların başını alıp gittiği Türkiye ekonomisinin tam bir darboğaz içinde olduğu bu aylarda, işverenler herzaman olduğu gibi yine bunalımları aşmak için asıl yükü işçi ve emekçi sınıfların üstüne yıkmaya çalışıyor. Toplu sözleşmelerde zam vermekten kaçınıyor, grevleri uzatıyorlar.

İşçi sınıfının ekonomik haklar mücadelesinin en önemli silahlarından biri olan grevler, işçinin söz ve karar sahibi olduğu, demokratik bir işleyişle çalışan, işçi sınıfının ekonomik mücadelesiyle siyasi iktidar kavgasını birleştiren sendikaların ellerinde gerçek birer savaş okulu oluyor. İşçiler, grevlerde tek bir patrona karşı savaşırken, tüm patronlar sınıfının, burjuvazinin asıl yüzünü daha açık görüyorlar.

Bu gün işçi sınıfımız, kan pahasına, uzun yıllar süren mücadelesiyle elde ettiği grev hakkına sahip çıkıyor. Onu daha da genişletmek için mücadele veriyor. Genel grev, dayanışma grevinin yasallaşması için çalışıyor. Ve bir yandan da, işyerlerinde yığın ve sınıf sendikacılığının bayrağını yükseltmek için, bıkmadan, usanmadan sarı sendika ağalarına ve sendika aristokratlarına karşı kavga veriyor...

20 bin tekstil işçisi DİSK'i Adana'da yaşatmaya kararlı

Geçtiğimiz günlerde Bölge Çalışma Müdürlüğüne sahte üye giriş fişleri veren sarı sendikaları protesto eden binlerce Özbucak ve Paktaş işçileri bir yürüyüş yapmışlardır.

Özbucak'lı kadın işçiler Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde haklarını arıyorlar

Adana'da kurulu Güney Sanayi, Bossa, Paktaş, Özbucak ve Akdeniz işyerlerinde çalışan 20 bin işçiyi kapsayan yetki uyuşmazlığı dönemi Çukurova'da sendikalararası mücadeleyi alabildiğine artırmış, 100 bine yaklaşan üye girişformlarını ilgili sendikalar geçtiğimiz hafta Bölge Çalışma Müdürlüğüne vermişlerdi.

DİSK'e bağlı Tekstil, Türk-İş'e bağlı Teksif, Ülke-İş'e bağlı Giyecek-İş ve Misk'e bağlı Türk Mensucat-İş sendikalarının yetkiye katılması işyerlerinde çalışan işçilerin üzerindeki baskıların artmasına neden olmuştur. Hatta Paktaş işyerinde emniyet 1. şube memurlarının işçilerin içine karışarak görev yapmaları tepkilerle karşılanırken bu polis memurlarının giriş ve çıkışlarda işçileri yoklamaları TEKSTİL sendikası tarafından sert bir dille eleştirilmektedir.

Disk'e bağlı TEKSTİL Sendikası kendi dışındaki sendikaların bu konudaki suskunluğunu sarı sendikacılığın bir sonucu olduğunu öne sürerek REFERANDUM çağrılarını yenilemiştir.

GEÇTİĞİMİZ 15 GÜNDE DÜNYADA NELER OLDU?

6-13 ağustos Nötron Bombası ile savaş haftası ilan edildi

Merkezi Helsinki'de bulunan Dünya Barış Konseyi, 6-13 Ağustos arasında nötron bombasıyla savaş haftası ilan etti. Nötron bombasına karşı tüm dünyada gelişen protestoların artması, Amerikan hükümetini pek etkilemişe benzemiyor....

Amerikan senatosu, nötron bombası için para ayrılmasını 1 Temmuz'da yapılan oylamada kabul etti. Böylece 263 milyon lira nötron bombası yapımı için kullanılacak.

NÖTRON BOMBASI VE DÜNYA BARIŞI

Sosyalist Ülkeler ve Sovyetler Birliği, bugün dünyada barışın ve silahsızlanmanın sağlanması için samimi ve yoğun bir çaba harcıyor. ABD ile SSCB arasında nükleer silahların karşılıklı olarak sınırlandırılması için görüşmeler sürdürülürken,Amerikanın böyle yeni ve insanlık düşmanı bir silahın yapımına girişmesi, iki yüzlülüğünün en açık kanıtıdır.Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de işçiler, emekçiler, ilericiler bu insanlık dışı silaha karşı seslerini yükseltmeli, demokratik örgütleri aracılığıyla bu konuda protestolarını yoğun biçimde dile getirmelidirler.

NÖTRON BOMBASI NEDİR?

Nötron bombası, atom bombasından çok daha güçlü bir silahtır. Etrafa kokusuz ve renksiz radyasyonlar saçan bomba, düştüğü yere çok uzaktaki insanların bile ölümle sonuçlanan bir hastalığa kapılmalarına yol açıyor. Ayrıca, bu insanlardan ölmeyenler olursa, çocukları ve onlardan gelen kuşaklar da sakat doğuyor.

II. Dünya Savaşında Amerika tarafından Japonya'nın Hiroşima kentine atılan bir tek atom bombasının bile, bu kenti tümüyle ortadan kaldırdığı ve 200.000 kişinin ölümüne yol açtığı düşünülürse, atom bombasından çok daha güçlü olan nötron bombasının insanlık için ne büyük bir tehlike olduğu ortaya çıkmaktadır.

Nötron bombasının bir diğer özelliği de, yalnızca canlılara zarar vermesidir. Yani nötron bombası atılan bir yerde insanlar ölecek, binalar, fabrikalar, bankalar sağlam kalacaktır... Bu da Amerikan emperyalizminin bu yeni silahı yağmacı amaçları için geliştirdiğinin ve insan hayatına en küçük bir değer vermediğinin en açık kanıtıdır.

Ortadoğu yine karışıyor: Mısır Libya'ya neden saldırdı?

Geçtiğimiz haftalarda Mısır silahlı kuvvetleri Libya'ya saldırdı. Sınır savaşları ve bombardımanla gelişen çatışma, bir süre sonra ateş-kes'le kesildi.

Mısır'ın Libya'ya yönelttiği bu saldırı Amerikan emperyalizminin Ortadoğu politikasından ayrı ele alınamaz.

Amerika'nın Ortadoğu'daki bir taktiği de, Arap ülkeleri arasında zaten pek sağlam olmayan birliğin kırılması, Arap dünyasında liderlik kavgası yaratılmasıdır. Mısır'da yönetimde bulunan Enver Sedat, Nasır dönemindeki bazı ilerici gelişmelere set çekmiş, ülke içinde gerici ve baskıcı bir rejim kurmuş, sosyalist ülkelerle olan ilişkileri geriletmiştir.

Libya'nın Amerikan emperyalizmine karşı belli bir tavır alması, araya Mısır sokularak cezalandırılmak istenmiştir. Son saldırı, Libya'ya gözdağı vermek isteyen Amerika'nın bir kışkırtmasıdır. Nitekim, kısa süren savaştan sonra, Amerika'nın Mısır'a yeni silahlar satacağı öğrenilmiştir.

Mısır'da gerici Sedat yönetimi sürdükçe, bu ülkenin emperyalizmin dümen suyunda daha başka maceralara gireceği ve Arap halklarının bağımsızlık davasına büyük zararlar vereceği ortadadır.

Etopya Somali çatışmasının ardında da emperyalist güçler var

Amerikan emperyalizminin Afrika üzerindeki hesapları yeni bölgesel çatışmaların çıkmasına yol açmakta. Geçtiğimiz haftalarda Etyopya (Habeşistan) ile komşu ülke Somali arasında çatışmalar başladı.

Çatışmalardan sonra Amerika Dışişleri Bakanlığı Somali'ye her türlü askeri yardım sağlamaya hazır olduğunu açıklamıştır. Etyopya'da yönetimde bulunan hükümet, ABD emperyalizminin şimşeklerini üzerine çekmektedir. Ayrıca Kızıldeniz bölgesi, stratejik önemi bakımından emperyalizmin vaz geçemeyeceği bir bölgedir. Yine bu nedenle, İngiltere de Somali'ye yardım edeceğini açıklamıştır.

Gerçek çözüm bağımsız ve demokratik bir Kıbrıs devleti

ABD'nin dayattığı Kıbrısla ilgili plan, Ada'nın hukuk düzeyinde federatif bir devlet görünümü altında fiili taksimini, Doğu Akdeniz ve Orta Doğu'nun ABD tarafından kontrol ve tehdit altında tutulabilecek bir üs haline getirilmesini ve bunun sonucu olarak da Türkiye'nin ABD emperyalizmine ve NATO'ya daha da bağımlılaştırılmasını öngörmektedir. Bağımsızlığı, egemenliği, toprak bütünlüğü ve bağlantısızlığı uluslararası garanti altına alınmış ve kendisi de askersizleştirilmiş, her iki toplumun iç yönetimlerinin demokratikleştirildiği, emekçi halk kitlelerinin topluluk ve merkezi devlet yönetimlerinde söz ve karar sahibi olabildiği ve eşit şartlar altında kardeşçe, uyumlu bir biçimde yaşayabildiği bir Kıbrıs devletinin oluşturulması en uygun çözüm biçimidir.

TEMSA'da 280 işçi, faşist Türk-Metal'e ve Sabancı'ya karşı direniyor

Sabancı Holdinge bağlı Termo Mekanik Sanayi T.A.Ş. (Temsa)'da 280 işçi güç koşulları zorlayarak grev silahını bilinçli bir şekilde kullanıyorlar.

Maden-İş Sendikasının yetkiyi kaybettiği bu işyerinde yetkili bulunan Türk Metal-İş Sendikası işçilerin kararlı zorlaması ile TİS görüşmelerinde açıkça gerileyememiş, işçilerin istekleri işveren tarafından kabul edilmeyince de grev hakkı doğmuştur.

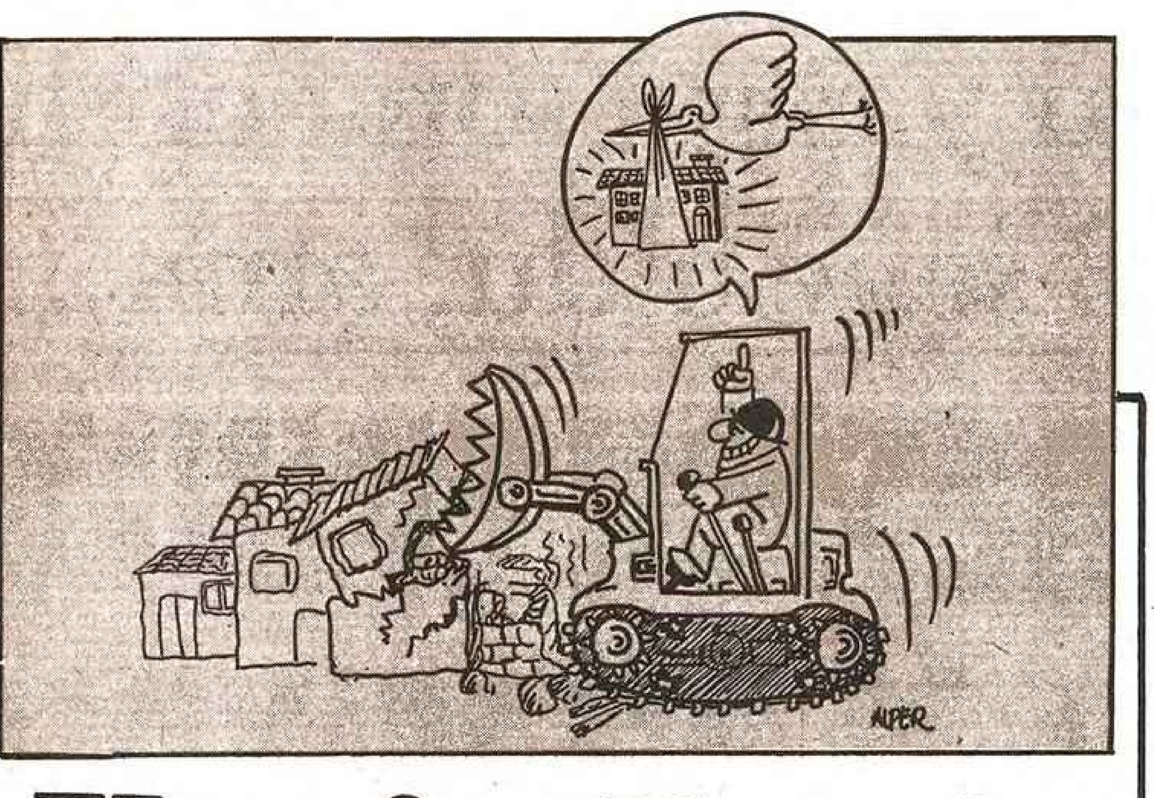
Bugün 45. gününü dolduran grev ise sendikanın uzlaşma politikasına karşın başlatılmış ve başarıyla sürdürülmektedir. İşçiler haklı istekleri karşılanmadığı sürece grevi sürdürme kararlılığı içindedirler. İnançlı ve kararlı bir birlik içinde bulunan işçiler, işverenin tüm çabalarını boşa çıkarmakta, grevin çözülmemesi için her türlü güçlüğü göğüslemektedirler. Yıldırma, sindirme, ajanlar aracılığı ile bozgun yaratma girişimlerine karşı uyanık bulunan işçiler sağlamlaştırdıkları birliğin çözülmemesi için her şeye katlanıyorlar.

8 kişi atılınca, çimento işçileri direnişe geçti

900 işçinin çalıştığı Adana Çimento Fabrikasında paketleme bölümünden 100 işçi haksız olarak işten atılan 8 arkadaşlarının işe geri alınmasını sağlamak amacıyla direnişe geçtiler. Toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin olumlu sonuçlanmayıp çıkmaza girdiği bir sırada başlatılan bu direnişe işyerinde çalışan tüm işçilerin katılmasıyla işçilerin ortak mücadele birliği karşısında işverenler jandarma çağırmışlar ve fabrikanın çevresi kordon altına alınmıştır. TİS görüşmelerindeki çıkmazı çözümlemek için Uzlaştırma Kurulu'nun toplantı halinde bulunduğu bir sırada gelişen bu olaylar işçilerin tepkisini daha da artırmıştır. Bir yandan uzayıp giden TİS görüşmeleri, bir yandan işten atmalar işverenin yıldırma çabaları karşısında işçilerin eyleme geçmelerinin kaynağı olmuştur.

Bu iş yerinde genel merkezi Adana'da olan Bağımsız Çitos-İş Sendikası yetkilidir. Ayrıca önemli bir işyeri olan ve Sabancı Holdinge bağlı, Mersindeki ÇİMSA (Çimento Sanayi)'da da bu sendika yetkilidir.

Yetkiyi sarı sendika olan Çimse-İş kaybetmiş ve "DİSK'e geçeceğiz" diyerek işçileri sendikasında bütünleştirmeyi başaran ÇİTOS-İŞ yetkilileri ÇİMSE-İŞ'i saf dışı edince işçiye verdikleri sözü unutmuşlardır.

Kapitalizmin yeni kamçısı konut

Demirtaş CEYHUN

İlginçtir, konutun bir sorun olarak ortaya çıkışı ve sunuluşu da, kapitalizmin çıkışına denk düşer. Oysa bir gereksinme olarak, insanlığın tarihiyle eşzamanlı bir tarihi vardır. İşte milyonlarca yıl bir sorun haline getirilmeyen veya gelmeyen konut gereksiniminin, böyle birden bire kapitalizmin oluşmasıyla birlikte bir sorun haline getirilmesi, bizce üzerinde önemle durulması gereken bir noktadır. Yani, konut sorunu dedikleri şeyin topu topu yüz yüzelli yıllık bir geçmişi vardır.

Tarihi böylesine yeni de olsa, gerçekten "konut, bugün bir sorun mudur? Yoksa özellikle mi bir sorun olarak tanıtılmağa çalışılmıştır?

Bugün bu soruları yanıtlamak, onbeş yirmi yıl öncesine göre öylesine kolay ki... Çünkü, 1945'de hemen hemen bütün kentleri yerle bir edilmiş 200 milyonluk Sovyetler Birliği, kapitalizmin ısrarla bir sorun olarak tanıtmağa çalıştığı bu konut problemini onbeş yirmi yıl gibi çok kısa bir sürede toptan çözümlemiştir. Sadece bu örnek bile, konutun gerçekten bir sorun olmadığını bizce tanıtlamaktadır. Yani, konutun çözümü aritmetik (planlı bir yaklaşımla kolayca çözümlenebilir) bir problem olduğu artık iyice bilinmektedir.

İşte bu saptamalardan sonra, şu gerçeğe daha bir sağlıklı bakabiliriz: Konut gereksinimi nüfus artışından ve kentsel büyümelerden dolayı ne denli çoğalırsa çoğalsın belirli bir aritmetiksel yaklaşımla kolayca çözümlenebilecek bir problemken, acaba kapitalizm bunu niçin bir sorun olarak yansıtmak ve benimsetmek istemiştir? Gene, insanlığın, tarihi boyunca bu gereksinimine kendiliğinden bir çözüm bulduğu da bilinmektedir. Oysa, kapitalizm getirdiği bir takım imar planı oyunlarıyla, bu kendiliğinden çözüm olanağını da önlemiştir. Acaba niçin?

Galiba işin püf noktası da burada.. Çünkü, unutulmamalıdır ki, sorun olarak gösterilmek istenen konut problemi, hemen hemen bütün kapitalist ülkelerde sadece işçi sınıfı için vardır. Dolayısıyla bu konut problemi, bir ulusal problem de değildir o ülkeler için.Bu nedenle de, sermaye sınıflarının egemen olduğu bu ülkelerde konut probleminin çözümlenmesi elbette beklenmemelidir.

Açıkçası, konut sıkıntısından anası ağlayan işçilerdir, işsizlerdir, dar gelirli emekçilerdir. Bu sıkıntı varolduğu sürece, konut kiraları kendiliğinden yükseleceği için de, sermayenin bir eliyle verdiği ücret zammı, öteki eli tarafından konut kirası zammı olarak kolayca geri alınacaktır. Yani kapitalizmin mantığına uygun bir yeni kamçıdır bu. Feodalizmin sığır şeyinden yapılan kamçısı, kapitalizmin elinde konut biçimine dönüşmüştür.

Kapitalizm,hem işçi ve emekçi sınıfların gereksinim duyduğu sayıda konut üretmez, hem de işçi ve emekçi sınıfların kendi olanaklarıyla kendi arsaları üzerine yaptıkları konutları, imar planına aykırıdır, benim yapı tekniklerime uymamaktadır, benim anlayışıma ve zevkime göre çirkindir, kaçaktır, gecekondudur filandır diyerekten,-doğasının tek zorunlu ilkesi kutsal mülkiyet hakkı anlayışına ters düşmek pahasına yıkar.

Gene kapitalizmin, sermaye sınıflarının gereksinimlerini karşılayacak bir imar politikası da vardır. Ne ki, bu politika, konut üretimiyle ilgilenir, ama konut kullanımıyla kesinlikle ilgilenmez. Sosyal demokrat iktidarların, konut kullanımıyla ilgili, kiraların tavan ve tabanını saptamak gibi bir takım basit kısıtlamaları da bu temel mantığa aykırı düşmez. Çünkü artık o ülkelerde sermaye tekelleşmiştir ve konut kullanımı politikalarıyla uğraşmak, sermaye sınıfının genel çıkarları açısından sakıncalı olmaktan çıkmıştır.

Bizdeki gelişim de, aynı doğrultuyu izlemiştir. Konutun bir problem haline gelmesi ve bu problemin bir sorun gibi tanıtılmağa başlaması, yabancı sermayenin yurda girmesiyle, kapitalizmin gelişmesiyle aynı tarihe rastlar. Nitekim, kapitalist konut politikasını ilk kez uygulayan İmar ve İskan Bakanlığı 1958 yılında kurulmuştur. İmar yasası, gecekondu yasası hep bu tarihten sonra çıkarılmıştır. İşçi konutu diye bir ayrı kavram türetilmiştir. Konut kiraları, halen aile başkanı gelirinin yarısından çok fazlasına ulaşmaktadır. İşçi ve emekçilerin kendi olanaklarıyla kendi arsalarına yaptıkları konutların yıkımı, belediye başkanlarına yasal görev olarak verilmiştir. Bu yasal görevi yerine getirmemenin ise ağır cezaları vardır. Ama bir kira yasası hâlâ yoktur. Ev sahipleri kiralara istedikleri zaman, istedikleri zammı yapma hakkına sahiptirler. Parlamentodaki burjuva partileri, bu konuyu programlarına dahi almamışlardır.

Acaba niçin?

Kiralar aldı başını gidiyor

KAZANCIMIZIN YARISI EV SAHİPLERİNİN CEBİNE GİDİYOR

● Kira ve konut fiyatlarının hızla artmasının başlıca nedenlerinden biri özellikle demir ve çimentoda başgösteren karaborsa oldu

Konut fiyatlarında son bir yıl içinde meydana gelen olağanüstü artışlar, kiraların da büyük oranda artmasına yol açmıştır. Çalışanlar böylelikle aylık gelirlerinin ortalama yüzde 50'sini konut kiralarına yatırmak durumunda kalmaktadırlar.

İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şube yöneticilerinin verdiği bilgiye göre, son bir yıl içinde konut fiyatlarındaki artışlar yüzde 75'den fazladır. Konut kiralarının artışı ise yüzde 50-70 arasında oynamaktadır. 1976-1977 karşılaştırmalı rakamlara göre, İstanbul'da ulaşım bakımından elverişli, iyi bir dairenin fiyatı milyonları bulmaktadır.

İstanbul'un bazı semtlerinde daire fiyatlarına ilişkin karşılaştırmalı rakamlar şöyledir:

SEMT	DAİRE ALANI	1976 TEMMUZ	1977 TEMMUZ
Üsküdar	80 m^2	250 bin lira	400 bin lira
Beşiktaş	150 m^2	400 bin lira	650 bin lira
Bakırköy	120 m^2	400 bin lira	650 bin lira
Merter	100 m^2	250 bin lira	550 bin lira
Koca M.Paşa	150 m^2	300 bin lira	500 bin lira
Zeytinburnu	150 m^2	250 bin lira	400 bin lira

Tablo'da görüleceği gibi, yeni gelişmekte olan bölgelerdeki fiyat artışları yüzde 100'e kadar ulaşmakta hatta Merter'de geçmektedir. Daha bundan iki-üç yıl önce emekli ikramiyesiyle küçük de olsa bir daire alınabilirken, artık bu olanak tamamen kalkmıştır. Daire sahibi olabilmek, dar gelirli çalışanların yanı sıra, orta derecede bir esnaf yada memur için de imkansız hale gelmiştir.

KİRALARI KİM KONTROL EDECEK?

Konut fiyatlarının yüzde 75 artması, kiralarda da yüzde 68,4 oranında bir artışa yol açmıştır. İstanbul Ticaret Odası'nın verdiği rakamlara göre, 1977 yılının ilk dört ayında kiralar yüzde 14,3 oranında artarken, toptan eşya fiyatları da yüzde 9.4 oranında artmıştır.

Bu gün kira artışlarını sınırlayan hiç bir yasa maddesi yoktur. Konut sahipleri artan talep karşısında, hayat pahalılığını öne sürerek kiralarla istedikleri biçimde oynamaktadırlar. Bugün Türkiye'de kira giderlerinin aile gelirlerine oranı yüzde elliyi bulmaktadır. Oysa bu rakkam iki yıl önce yüzde 23 civarındaydı.

Yabancı ülkelerde ve özellikle sosyalist ülkelerde konut sorununun halktan yana bir biçimde çözülmüş olması, kiraların aile gelirlerine oranını çok düşürmektedir. Örneğin Sovyetler Birliğinde kiralar 1928'den beri değişmemiştir ve emekçilerin gelirlerinin yüzde 5'ini ancak bulmaktadır.

ARTIŞLAR YALNIZCA BÜYÜK KENTLERDE DEĞİL

Konut kiralarındaki artışlar sadece İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük kentlerde görülmüyor. Artışlar büyük oranda diğer illeri de etkilemektedir. Örneğin Gaziantep, Adana ve Edirne gibi illerde de konut kiralarındaki artışların yüzde 50'den az olmadığı bildirilmektedir.

Son yıllarda kira ve konut fiyatlarının hızla artmasının başlıca nedenlerinden biri özellikle demir ve çimentoda başgösteren, inşaat malzemesi spekülasyonu ve karaborsası olmuştur. Daha inşaat mevsimine girerken başlayan karaborsa halen sürmekte, resmi fiyatı 28 lira olan çimentonun torbası 55 liraya, 6 lira olan bir kilo demirin iki katı fiyatla 12 liradan satıldığı görülmektedir. Son zamanlarda hemen her yıl bu çeşit spekülasyonun tekrarlanmasına karşın gerici burjuva hükümetlerinin hiç bir önlem almaması, giderek kulaklarını tıkaması, kira ve konut fiyatlarının artmasında en önemli neden olmaktadır.

KONUT KİRALARININ AİLE GELİRLERİNE ORANI

ÜLKELER	YÜZDE
Yugoslavya	4.7
Bulgaristan	5.5
Çekoslavakya	7.5
Avusturya	11.5
Fransa	15.5
Finlandiya	20.0
Batı Almanya	23.0

Emekçi halk ne diyor?

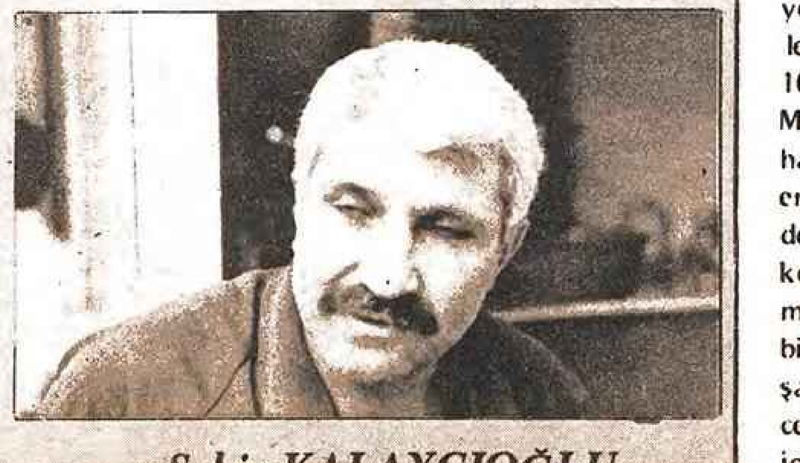
"Kira ve konut fiyatlarındaki olağanüstü artışların nasıl karşılandığını İstanbul'un Kumkapı-Kadırga semtlerinde soruşturduk. Çeşitli işçi ve emekçilerden aldığımız cevapları yayınlıyoruz:"

Mehmet DOĞAN

(Belediye işçisi)
(Küçükayasofya)
Aylık Geliri : 5.000

"Altı nüfus, ahşap bir binanın bir katında oturuyoruz İkibuçuk odalık bir yer. Ayda 1.500 lira para veriyoruz

Şahin KALAYCIOĞLU

(Kahveci) (Kadırga) Aylık Geliri: 2500

"Tek odalı bir evde kalıyorum. Ayda 750 TL. Kira veriyoruz ev sahibiyle her dakika bir gür içindeyiz. Bu işin sonu nereye varır bilmiyorum. Süleyman ağaya, Erbakan'a duyurun da, oraya buraya temel atacağına yoksullara ev yapsın"

Hakkı KEZER

(Emekli Basın işçisi) (Kumkapı)

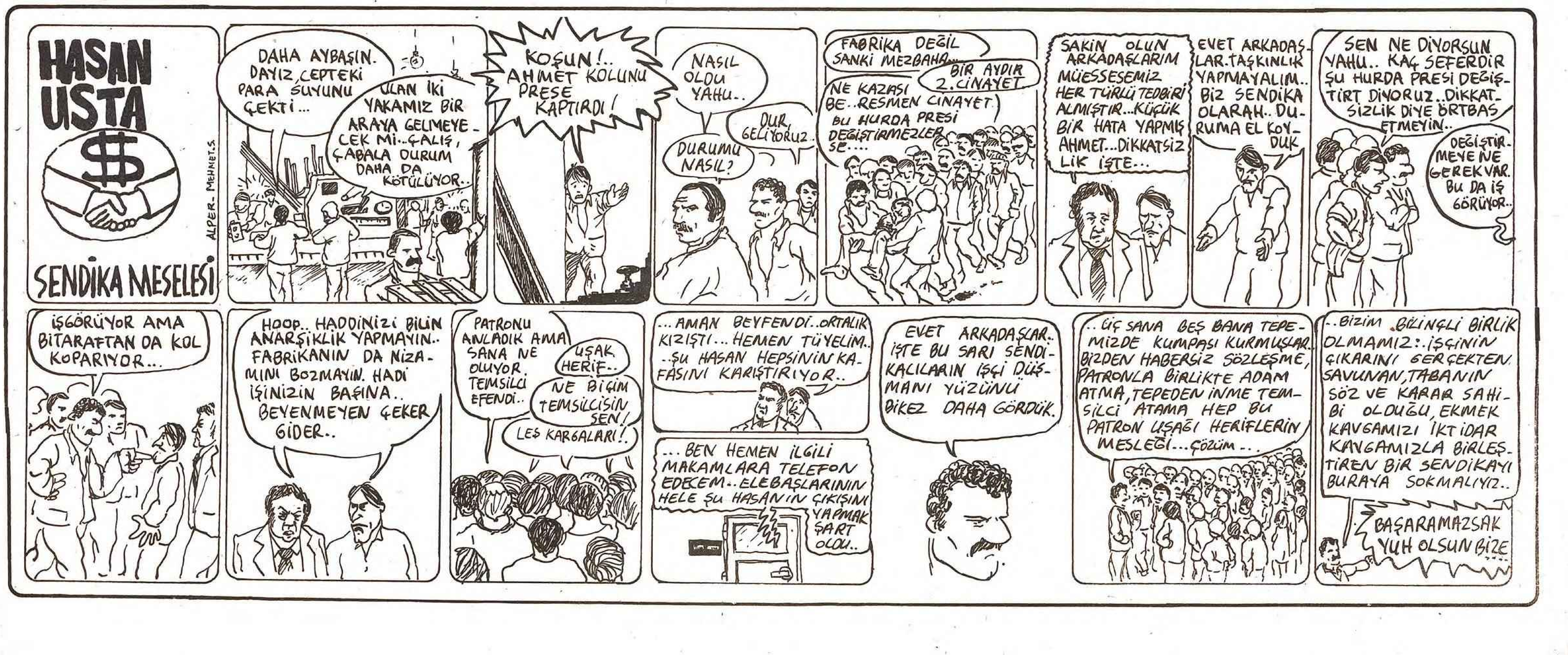
Aylık geliri : 4.000
"Ben 61 yaşındayım, 2 nüfus, ikibuçuk odalı bir yerde. 1.000 lira kira veriyoruz. Birinci kat. Üstümüzdeki katlar. 1.500, 2.000 lira. Bizim kaldığımız yerde de, rutubetten oturulmuyor"

Ahmet DALGIÇ

(Belediye İşçisi) (DİSK Genel-İş üyesi)

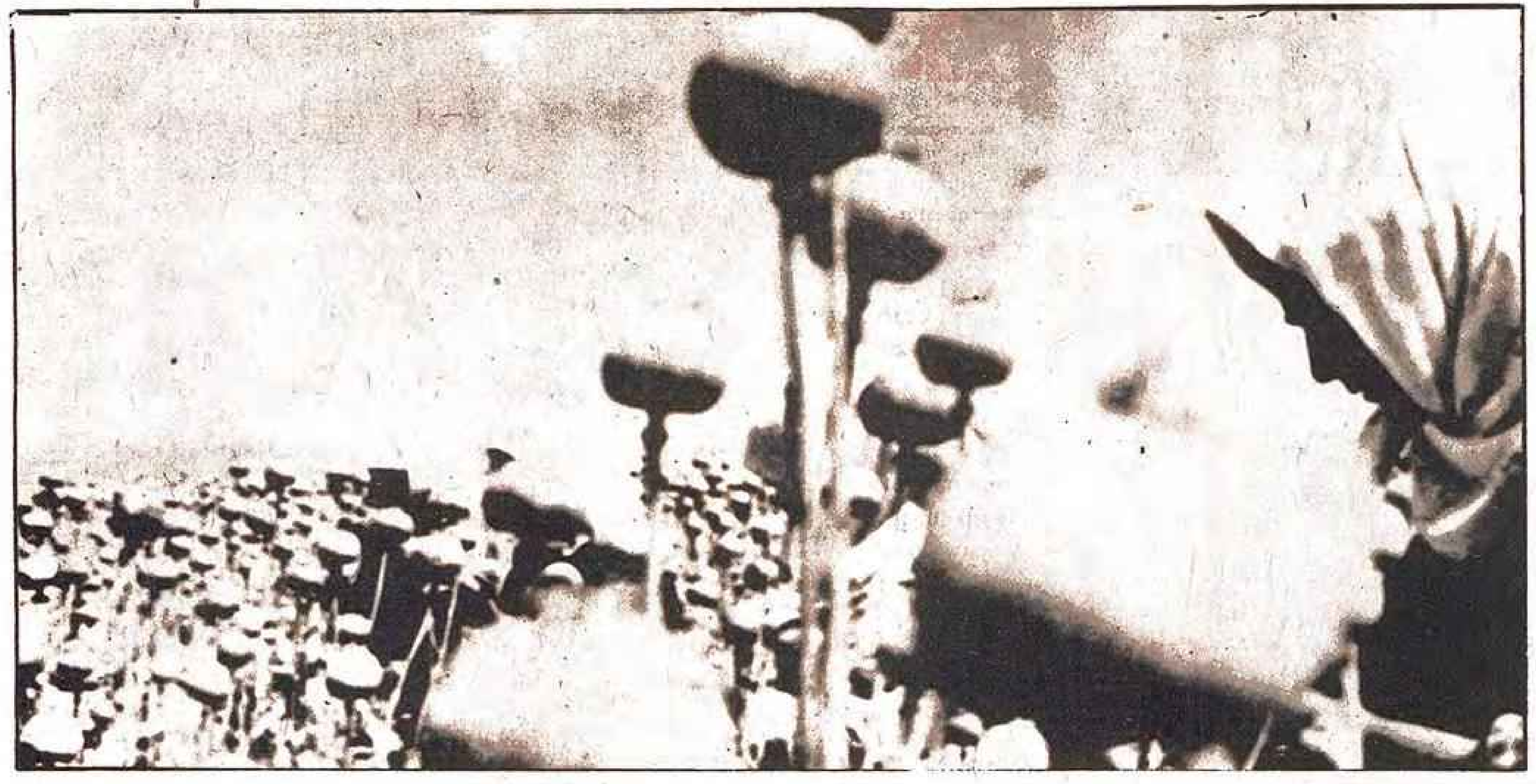
"Biz gene bekarız, rahat sayılırız. Bekar odasında kalıyorum, ayda 450 lira veriyorum."

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV

Ekim yasağı sona ereli 3 sene oldu, ama...

HAŞHAŞ ÜRETİCİLERİNİN ÇİLESİ BİTMİYOR

Şuhut ilçesinde haşhaş kırımları sürdürülüyor

Haşhaş ekimi yapılan il ve ilçelerde bu yıl haşhaş ürününün çok iyi olduğu bildirildi. Bir süre önce başlayan haşhaş kırım işleminin ise sürdürüldüğü açıklandı. Ürünün bol oluşuna karşılık haşhaş üreticilerinin her yıl olduğu gibi bu yıl da endişeli olduğu ve ilan edilecek olan taban fiyatının büyük bir ihtimalle kendilerini tatmin etmiyeceği belirtiliyor. Haşhaş üreticileri diğer ürünlerde olduğu gibi haşhaşta da taban fiatının açıklanmadığını ve bu nedenle güç duruma düştüklerini söylüyorlar.

Üreticiler haşhaş taban fiyatının en az 35 lira olmasını isterlerken Uşak ilinde başlayan alımlarda kırık haşhaş kapsulüne 23 lira, yazlık kapsüle ise 19 lira verildiği öğrenildi.

1973 seçimlerinden sonra 12 Mart faşist rejimi gidip yerini CHP-MSP hükümeti aldığında haşhaş yasağı konusunda ABD ile görüşmeler yeniden başlamıştı. 7 Temmuz 1974'de 7 İl'de haşhaş ekimine yeniden "izin çıktı". Ama kontrollu olarak.

Kontrol'un özü, üreticilere belli bir alan üzerinde ekim yapmaları için lisans verilmesi, üretilecek miktarın önceden tespiti ve afyon sakızının akmasını önlemek için kapsüllerin çizilmesinin yasaklanması.. Kapsüllerin çizilmemesinden doğacak zararın da, taban fiyatları yoluyla karşılanması...

İlk bakışta, bunda hiç bir kötü yan yok. Ama, kontrol, havadan kontrol, karadan kontrol, sıkı kontrol derken, tarlalar jandarmayla doluyor. Bir karış fazla ekilmiş diye, tüm ürüne elkoymak mı istersiniz, baskınlar, arama taramalar mı istersiniz... Ayrıca lisansların geç verilmesi ve bu yüzden de ekimin elverişsiz mevsimlere rastlamasıyla üreticilerin uğradıkları milyonlarca lira zarar da cabası.

Eğer haşhaşdan çıkan afyon sakızından uyuşturucu madde yapılıyor ve de bu yurt dışına kaçırılıyorsa, yapılacak birinci iş bu kaçakçıların takibi ve yakalanmasıdır. Uyuşturucu maddeyi üretenlerin, haşhaş üreticisi köylüler olmadığı bilinmektedir. Ve bugün Türkiye'de bu işlerin ardında kimler olduğu açıktır. 1970'lerde bir "milliyetçi" senatör, Milliyetçi Hareket Partisi senatörü Kudret Bayhan, yurtdışında külliyetli miktarda uyuşturucu maddeyi arabasının gizli bölümlerine koymuş olarak yakalandı. Bugün uyuşturucu madde kaçakçılarını kovalıyamayan yada kovalamayanlar üreticileri baskı altında tutmakta son derece başarılı oluyorlar.

Haşhaş üreticilerine insanca yaşayabilmeleri için gerekli miktarlar ödenirse, uyuşturucu madde kaçakçılığı sıkı biçimde denetlenirse, üreticilerin göstermelik tedbirler ve bunun getirdiği baskılar altında inlemeleri bir ölçüde ortadan kalkar.

Ama hepsinden önemlisi, üreticilerin kooperatifleşmesi, birleşmesi ve böylece örgütlenerek hak ve çıkarlarını daha etkin biçimde savunmalarıdır.

Haşhaş ekimini kimler yasaklamıştı?

Haşhaşın öyküsü, aynı zamanda az gelişmiş Türkiye'nin, emperyalizme yani büyük kapitalist batılı devletlere bağımlılığının da öyküsüdür.

1971 öncesindeyiz..

Bu yıllarda ABD'de gençlik arasında uyuşturucu madde tutkunluğu almış yürümüş.Bu işlerin ardında ünlü senatörler, milyarderler, büyük gangsterler var. Fakat bir yandan da Amerikan halkının buna karşı tepkisi var. Amerikan hükümetinin çıkarlarının savunucusu olduğu bu gangsterlerle uğraşmak gibi bir niyeti hiç yok. Bu durumda, kamu oyuna bir düşman göstermesi gerekiyor. Bu düşman da, tarlalarında haşhaş üretilen Türkiye oluyor...

Bunun üzerine yoğun bir kampanya başlıyor. Devletler arası temaslar, baskılar, şantajlar "yardımları keserim ha" tehditleri ve derken Demirel haşhaş ekimini 4 ille sınırlıyor.

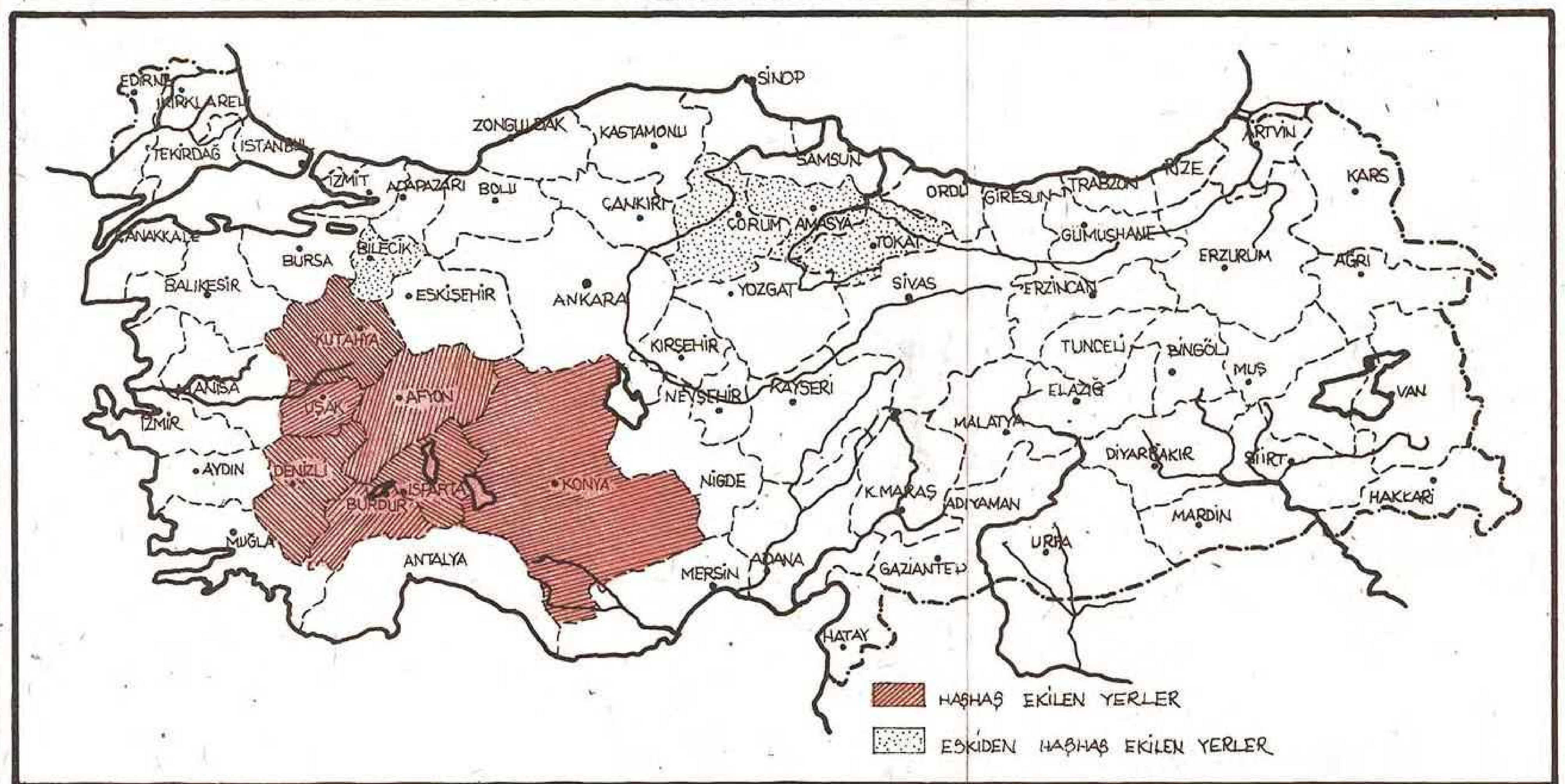
Arkasından 12 Mart muhtırası ve "olağan üstü dönem hükümetleri". Yani, parlamenter faşizm dönemi. Nihat Erim Hükümeti, 29 Haziran 1971'de haşhaş ekimini tümden yasaklıyor.

Bunun ardından, yüzbinlerce haşhaş üreticisi ailenin açlık dönemi başlıyor. Genellikle küçük tarlalarda yapılan ve az ekilmesine rağmen belli bir kazanç sağlayan haşhaşın yerini hiç bir ürün tutamıyor. Bu arada devlet kasasından dağıtılan sözde tazminatlar da üreticinin sorunlarına en ufak bir çözüm getiremiyor.. ABD'nin emri ile, Türkiye'de neyin nereye ekilip ekilemeyeceği böylece belirlenmiştir. Saygıdeğer büyüklerimiz, ağababalarına yaranmanın mutluluğu içinde ellerini oğuşturup, "nasıl, iyi yaptım mı" diye gerdan kırmaktadırlar. O zamanlarda şimdilerde olduğu gibi, vatan millet edebiyatına çok meraklı olan Başbuğ Türkeş "Büyük dostumuz Amerikanın gücenmemesi çok önemlidir. Varsın biz haşhaş ekmeyelim" demektedir.

Türkiye'deki burjuva politikacıları, "biz insanlık görevimizi yaptık", "dostuğumuz Amerika'nın gençliğini, mahvolmaktan kurtardık" diye dursunlar, haşhaş ekimini yasaklatan ABD Başkanı Nikson dönemindeki Uyuşturucu Maddeler Kontrol Programını yürüten Walter Minnick bir süre sonra günlük basında yer alan bir demecinde baklayı ağzından çıkarıveriyordu:

"Türkiye'de haşhaş ekimi konusunda Amerikan Kongresini ve halkını yüzkızartıcı bir biçimde aldattık. ABD'de eroin alışkanlığı sorununu bir türlü çözemediğimiz için, sorumluluğu Türkiye'ye yüklemeyi daha kolay bulduk. Türkiye'yi seçişimizin nedeni, bu ülkenin Amerika ile olan ilişkilerini gözönünde tutmamız ve kolayca baskı yapabileceğimizi düşünmüş olmamızdır. Nitekim yaptık da."

HAŞHAŞ EKİLEN İLLER

200 bin dönüme haşhaş ekiliyor

Bugün Türkiye'nin 7 ilinde ve 200.000 dönüm araziye ekilen haşhaş, bu bölgelerde köylülerin temel geçim kaynağıdır.

Afyonkarahisar, Uşak, Burdur, Denizli, Isparta, Kütahya ve Konya'nın bazı ilçelerinde, yüzbinlerce aile yaşamlarını haşhaş tarımıyla kazanmaktadırlar.

Haşhaş, değerli bir üründür. Kapsülünün çizilmesinden elde edilen afyon önemli bir ilaç hammaddesidir. Haşhaşın tohumundan besleyici ve lezzetli bir yağ elde edilir. Yağı alınmış tohumlar ise hayvan yemi ve gübre olarak kullanılabilir. Haşhaş sapları da iyi bir yakacaktır.

Aynı zamanda değerli bir ihraç ürünü olan haşhaş, bir diğer niteliği yüzünden her zaman üreticileri güç durumda bırakan bir ürün olmuştur. Kapsüllerin çizilmesinden elde edilen afyonun çeşitli uyuşturucu maddelerin üretiminde kullanılması Türkiye'deki haşhaş üreticilerini ABD Senatosundan Birleşmiş Milletlere ve gelmiş geçmiş hükümetlerin aşağı yukarı tümüne ulaşan bir çemberle kuşatmaktadır.

HABERLERİN DEVAMI... HABERLERİN DE

BAŞYAZI

(Baştarafı Sayfa 1'de)

O halde neyi, niçin, nasıl yapacağımızı yani somut hedeflerimizi ve buna varacak yollarımızı önceden açık seçik saptamamız gerek. Ancak bu saptamadan sonradır ki, olabildiğince geniş yığınları, işçi sınıfımız ve emekçi halk kitlelerinin, aydınların, gençlerin.. saptanan somut hedefler doğrultusunda ve demokratik mücadele biçimleri etrafında örgütlenmesi, birleşik örgütlü güç olarak mücadeleye atılması mümkün olabilir. Ancak böylece anti-faşist mücadelenin istenen sonuca ulaşması, faşizan tırmanışa dur denilerek demokrasinin genişletilmesi ve kitlelerin rahat nefes almaları sağlanabilir. Unutmayalım, bıçak kemiğe dayandı; artık yeni sahte umutlara ve yanılgılara yer yok.

CHP muhalefetini

(Baştarafı Sayfa 1'de)

yan CHP hükümet programının hazırlanışı ve bu programla belgelenen ödünlerin verilmesi bu yüzdendir.

CHP'nin büyük sermaye tarafından yaka paça daha da sağa çekilmesi ve orada sola karşı duvar gibi kullanılması çabaları bu yüzdendir.

Ne olmuştur?

İkinci MC elini kolunu sallaya sallaya iktidar olmuştur.

CHP'nin yanılgı ve yanlışları MC programının meclislerde görüşülmesi sırasında devam etmiştir. CHP, kendisine destek sağlayan emekçi kitlelerin demokratik özlemlerinden güç ve kuvvet alarak MC programına şamar atacağına, burjuvazinin en gerici partilerinin ağızlarında ciklet gibi çiğnedikleri silahlara sarılmağa kalkışmıştır.

MC partilerinin şoven milliyetçi propagandasına sahip çıkmağa çalışmıştır. Ve en başta cephecileri güldürmüştür.

Yanlışlar, yanılgılar, çarpıklıklar ortadadır. CHP demokrasi mücadelesinin ciddi, tutarlı konumlarına çekilmelidir.

Türkiye İşçi Partisi "işçi ve emekçi kitlelerin mücadelelerinin örgütlenmesi, faşizme ve emperyalizme karşı tüm güçler arasında birlik ve dayanışmanın sağlanması, böylece antifaşist demokrasi cephesi oluşturulmalıdır" diyor.

Emperyalizme ve faşizme karşı verilecek mücadele böylesine bir temel üzerinde yükselecek ve ergeç başarıya ulaşacaktır. Demokrasi mücadelesinin de öncüsü, sürükleyicisi İşçi sınıfıdır, onun politik örgütüdür.

TİP, anti-faşist

(Baştarafı Sayfa 1'de)

yük sermayenin en gerici partilerinin bu son ortak programı, işçi ve emekçileri görevlerinden alıkoymak için hangi ideolojik saldırı yöntemlerini kullanmaya devam edeceklerine ve temel taktiklerine de açıklık getirmektedir" denmektedir.

Açıklamada daha sonra hükümet programının MC karşısında CHP'yi tarafsızlaştırmayı öngördüğü belirtilmekte ve şöyle denmektedir: "Burjuvazinin ekonomik taleplerini karşılamada CHP hükümet programıyla büyük benzerlikler gösteren programda, işçi ve emekçileri bölme ve faşizme kitle tabanı oluşturmaya yönelik tedbirlere ek olarak, bir süreden beri izlenen ve seçim sonrası parlamento aritmetiği hesaplarında ivme kazanan CHP'nin sağa kayışını perçinleme ve onu ilerici demokratik güçlerden, MC karşısındaki doğal müttefiki olan solundan bütünüyle soyutlamak üzere hükümetle muhalefet arasında 'karşılıklı anlayış, müsamaha ve uzlaşma' konusuna önemli yer verilmekttedir."

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu açıklamasında "Sömürücülüğün en gerici, en azgın, en terörcü güçlerinin yönetimindeki yeni Milliyetçi Cephe'ye karşı bağımsızlıktan, demokrasiden, sosyalizmden yana tüm güçlerin mücadele cephesi oluşturulmalıdır" denmektedir. Seçimler öncesinde CHP'nin kayıtsız şartsız desteklenmesini öneren sol görüşlerin yanılgısının 5 Haziran'dan sonra iyice su yüzüne çıktığı belirtilen açıklamada, "İşçi sınıfının kurtuluşunun ancak kendisi tarafından sağlanabileceği", "Demokratik hak ve özgürlüklerin de doğrudan doğruya bu hak ve özgürlükleri kullanacak kişilerin mücadelesiyle korunup geliştirilebileceği" yolundaki Partimiz görüşlerine artan oranda haklılık kazandırdı" da denmektedir. Türkiye İşçi Partisinin açıklaması şöyle sona ermektedir:

"Partimizin, denenmiş militan kadroları, yurt çapında yayılmış örgütlenmesi, tutarlı ve kararlı yapısıyla işçi sınıfımızın olduğu kadar bütün demokrat ve ilerici güçlerin MC karşısında vermek zorunda oldukları anti-faşist mücadelenin de bugün önde gelen güvencesi ve dayanağı olma durumundadırlar."

"Türkiye İşçi Partisi, emekçi kitlelerin mücadelesinin örgütlenmesi, faşizme ve emperyalizme karşı tüm güçler arasında birlik ve dayanışmanın sağlanması, böylece oluşturulacak anti faşist demokrasi cephesinin kitlesel gücünün giderek arttırılması ve niteliğinin yükseltilmesi yolunda tüm olanakları ve özverisiyle çalışma azmini teyid eder."

Fiyatlar

(Baştarafı Sayfa 1'de)

hangi bir madde de...

Domatesi Trakya'da yetiştiren bir üretici satışını iki türlü yapıyor. Ya tarlasındaki malı götürü olarak bir kabzımala devrediyor. Ya da kamyona yükleyip İstanbul haline getiriyor.

Eğer birinci yolu seçerse, malın kilosunu 100-125 kuruştan devrediyor. Bazen bu iş için kilo hesabı bir yana bırakılıp tarla hesabı yapılıyor. "Senin tarlandan, 150 ton mal çıkar" diyor kabsımal, ve tonu bin liradan 150 bin lira eder" diye bağlıyor pazarlığı. "Bunun üçte birini al. Üçte birini mal teslisminde, ücte birini de sonra veririm." deyiveriyor. Böylece "kapatıyor" tarladaki malı. Köylü paraya sakıştığı için, yok benim tarlamda 180-200 ton mal çıkar diyemiyor. Üreticiler arasında bir dayanışma örgütü, kooperatif filan da bulunmadığı için, kredi alacağı bir yer de olmadığından kabzımal kolay "kapatıyor" malı...

Sonra mal şehre aktarılıyor. Bir iki akraba şirketine satılıyor. Faturalar, faturaları izliyor. Derken domates, Beşiktaş pazarında 6 liradan, Nişataş'taki manavda 12 liradan alıcının, tüketicinin karşısına çıkıveriyor. Fatura yazanların maldan kazancı 5-10 lirayı buluyor, malı yetiştiren kilo başına 1 lirayı öpüp başına koyuyor.

Şimdi hemen, "öyleyse kendi getirip malını pazarda satsın" cümlesi kafalardan geçebilir. Öyle kolay değil, malı pazara getirmek. Hele hele pazarda satmak. Belediyelerin kurdukları tanzim satışları mağazaları bile kesin bağlantılar yapmış durumdalar. Torpili büyük değilse, avantası iyi hesap edilmemişse, köylüler oralara bile mal satamıyorlar.

Aslında uzun lafa gerek yok. Bir liraya üreticinin elinden çıkan mal, 100 kilometre ötedeki tüketiciye 12 liraya satılabiliyor. 11 lirayı kım alıyor. Aracılar, kabzımallar. Üretici ile halkın arasına girenler. Gerisini anlatmak uzun laf oluyor...

GÖREV
ONBEŞ GÜNLÜK GAZETE
Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü
VARLIK ÖZMENEK
Yönetim Yeri : Konur Sok. 15/8
Kızılay - ANKARA
İstanbul Bürosu : Piyerloti Cad. 21/1
Cağaloğlu
Dizgi : ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. 17 97 04
Baskı: Dailv News Web Ofset - 18 82 88